

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

განკარგულება №

—სექტემბერი 2019 წელი

ქალაქ თბილისში, დიდუბის რაიონში, აკაკი ბელიაშვილის III ჩიხისთვის მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის, აკადემიკოს ეთერ ბოცვაძის ქუჩის სახელის მინიჭების შესახებ

1. საქართველოს ორგანული კანონის “ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი” 61-ე მუხლის მე-2 პუნქტისა და 68-ე მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის, „მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“, საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 1 ივნისის №239 დადგენილებისა და „ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის №14-59 დადგენილების თანახმად, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ დაადგინა:

ა) დიდუბის რაიონში, აკაკი ბელიაშვილის III ჩიხს (III ჩიხი ჩამოყალიბდეს დამოუკიდებელ ქუჩად) მიენიჭოს მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის, აკადემიკოს ეთერ ბოცვაძის ქუჩის სახელი, თანდართული რუკის თანახმად.

ბ) ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიამ, ოთხი თვის ვადაში, უზრუნველყოს ამ განკარგულების შესასრულებლად საჭირო ღონისძიებების განხორციელება.

2. განკარგულება, ერთი თვის ვადაში, შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში (მისამართი: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კმ., №6).

საკრებულოს თავმჯდომარე

გიორგი ტყემალაძე

X=481577 Y=4625955

სანგარ ბრუნავი

X=481824 Y=4625865

03/145

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს
თავმჯდომარე

ქ-ნ ლ. ჯაბველაძეს

გთხოვთ განიხილოთ

გიორგი ალიბეგაშვილი

16.08.17წ.

№07/9080

16.08.17 წ.

01-13/037

15 08 2017

ქ. თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარეს
ბატონ გიორგი ალიბეგაშვილს

მეცნიერთა ჯგუფის

განცხადება

გთხოვთ, განიხილოთ საკითხი აკადემიკოს ეთერ ბოცვაძის გარდაცვალების 4 წლის თავზე ალექსანდრე ყაზბეგის პროსპექტზე არსებულ ს.ს. ინფექციური პათოლოგიის, შიდსის და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო პრაქტიკულ ცენტრთან საირმის ქუჩიდან ჩამომავალი მიმდებარე ქუჩისათვის (წითელ ბაღსა და აღნიშნულ ცენტრს შორის), რომელსაც ამჟამად არ აქვს სახელი, აკადემიკოს ეთერ ბოცვაძის სახელის მინიჭების თაობაზე. იხილეთ დანართი, რომელშიც აღწერილია აკადემიკოს ეთერ ბოცვაძის მოღვაწეობის ყველა ეტაპი და მისი დამსახურება სახელმწიფოსა და ქართველი ხალხის მიმართ. ასევე გვინდა მოგახსენოთ, რომ იგი დასახელებული იყო მსოფლიოს 100 საუკეთესო ჰეპატოლოგთა შორის.

1. აკადემიკოსი - ფრიდონ თოდუა
2. აკადემიკოსი - შოთა ჯაფარიძე
3. პროფესორი - ამირან გამყრელიძე
4. პროფესორი - თენგიზ ცერცვაძე
5. დაავადებათა კონტროლის და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის ეროვნული ცენტრის გენერალური დირექტორის მოადგილე სამედიცინო დარგში პაატა იმნაძე.
6. ინფექციური პათოლოგიის, შიდსის და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო - პრაქტიკული ცენტრის აღმასრულებელი დირექტორი - შოთა გოგიჩაიშვილი.

Handwritten signatures and initials in blue ink, including names like G. Japaridze and others.

განცხადების № 07/9080
"16" აგვისტო 2017
ფორმის რაოდენობა 20
0105, თბილისი

+160860

CV

ეთერ ბოცვაძე

- დაიბადა 1927 წ. პედაგოგების, საზოგადო მოღვაწეების ოჯახში. წარჩინებით დაამთავრა თბილისის რკინიგზის №4/5 საშუალო სკოლა.
- 1948 წ. დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის (თსსი) სამკურნალო ფაკულტეტი, იყო სტალინის სტიპენდიანტი.
- 1948-1952 წწ. თსსი ინფექციურ დაავადებათა კათედრის ასპირანტია.
- 1953-1979 წწ. – კათედრის ასისტენტი, დოცენტი და პროფესორია.
- 1958 წ. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია.
- 1965-1979 წწ. კათედრის გამგედ არჩევამდე, კათედრის სამეცნიერო მუშაობის პასუხისმგებელი პირია.
- 1980-1999 წწ. ამავე კათედრის გამგეა.
- 1970 წ. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია და მიენიჭა მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხი. დისერტაციაში გაშუქებულია ვირუსული ჰეპატიტების კლინიკურ-ეპიდემიოლოგიური და პათოგენეზის საკითხები. დისერტაცია დაამტკიცეს უმაღლესი საატესტაციო კომისიის პირველივე სხდომაზე.
- 1971 წ. არჩეულ იქნა უმაღლესი საატესტაციო კომისიის ექსპერტად (მოსკოვი).
- 1972 წ. უმაღლესი საატესტაციო კომისიის გადაწყვეტილებით მიენიჭა პროფესორის სამეცნიერო წოდება სპეციალობაში “ინფექციური დაავადებები”.
- 1994 წ. საქართველოს მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის ერთ-ერთი დამფუძნებელია.
- 1994 წ. არჩეულია საქართველოს მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრად.
- 1999 წლიდან სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის კათედრის პროფესორი და ინფექციური პათოლოგიის, შიდსისა და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო პრაქტიკული ცენტრის სამედიცინო დირექტორია.
- 1999 წლიდან – რეზიდენტურის პროგრამ-დირექტორია, სპეციალობაში “ინფექციური დაავადებები”.
- 2000-2005 წწ. ინფექციონისტთა და ჰეპატოლოგთა სასერტიფიკაციო გამოცდების თავმჯდომარეა.
- 1975 წლიდან მუშაობს საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მთავარი ინფექციონისტის თანამდებობაზე. სამეცნიერო-მეთოდურ და ორგანიზაციულ (კადრების მომზადება, ეპიდაფეთქებებზე მუშაობა, მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის გაუმჯობესება და სხვ.) დახმარებას უწევს ქვეყნის სამკურნალო-პროფილაქტიკურ დაწესებულებებს. მისი ინიციატივით აშენდა ინფექციური საავადმყოფოები და განყოფილებები გურჯაანში, სოხუმში, გუდაუთაში, ბათუმში. დაიწყო საავადმყოფოს მშენებლობა ცხინვალში და სხვ.
- 1959 წელს პირველად საქართველოში, ბათუმის ინფექციურ საავადმყოფოში, ენაში წვეთოვანი გადასხმა ჩაუტარა მუცლის ტიფით დაავადებულს, რაც შემდეგ ფართოდ დაინერგა კლინიკებში.

- გამოქვეყნებული აქვს 260-ზე სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის 6 მონოგრაფია და ორიგინალური სახელმძღვანელო – “ინფექციური დაავადებები” გამოიცა 3-ჯერ (1987-90-2000 წწ.), ორი დამხმარე სახელმძღვანელო: “დიფ-თერია”, 1997 წ. “ციმბირის წყლული”, 2005 წ. შრომები და მონოგრაფიები ეხება ვირუსულ ჰეპატიტებს, მენინგოკოკურ ინფექციას, დიფტერიას და სხვა დაავადებებს.
- არის 30-ზე მეტი მეთოდური რეკომენდაციის, რაციონალიზატორული წინადადების და გამოგონების ავტორი და თანაავტორი. მისი პრაქტიკული რეკომენდაციები დანერგილია ინფექციური კლინიკების ყოველდღიურ მუშაობაში. მეთოდური რეკომენდაცია “ვირუსული ჰეპატიტების დიაგნოსტიკა” (რუსულ და ქართულ ენაზე) გამოყენებული იყო თბილისის და მოსკოვის სამედიცინო უნივერსიტეტებში.
- მისი ხელმძღვანელობით შესრულდა 31 საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაცია.
- არის მრავალი რესპუბლიკური, საკავშირო და საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციების, ყრილობების, კონგრესების თანაავტორებთან ერთად მონაწილე.
- 60-იანი წლების დასაწყისში, ჯერ კიდევ ჰეპატოტროპული ვირუსების აღმოჩენამდე, გამოაქვეყნა შრომები ღვიძლის ციროზი-კიბოს შესახებ ინფექციური სიყვითლის დროს.
- იყო გრიპის პანდემიების მართვის ერთ-ერთი ხელმძღვანელი – 1957 გრიპი – A (სინგაპური) 1(57)H₂N₂ და 1968 გრიპი – A (ჰონგკონგი) 1(68) H₃N₂.
- 70-იანი წლების მიჯნაზე ბირთვულ რეაქტორზე ნეიტრონული აქტივაციის მეთოდით პირველად შეისწავლა 11 მიკროელემენტის (კობალტი, ოქრო, და სხვ.) მნიშვნელობა კლინიკურ მედიცინაში. თანაავტორებთან ერთად პირველად მსოფლიოში მოაწოდა ოქროს სპექტრი. შრომა დაიბეჭდა ჟურნალში “ბირთვული იარაღი მედიცინაში” (ნიუ იორკი – ლონდონი).
- 1978 წ. ბულგარეთში, ქ. ვარნაში ინფექციონისტთა და პარაზიტოლოგთა VII საერთაშორისო კონგრესზე წარდგენილი მოხსენების “კლინიკური მიმდინარეობა და იმუნური პასუხი ვირუსული ჰეპატიტის დროს უფროსი ასაკის ავადმყოფებში” (თანაავტორები: გ. კვიტაშვილი, ე. ვაშაკიძე და სხვ.) ერთი დასკვნა შეტანილ იქნა კონგრესის რეზოლუციაში, დანერგვის რეკომენდაციით.
- 80-იანი წლებიდან, პირველად საბჭოთა კავშირში, თანამშრომლებთან ერთად შეისწავლა ბუნებრივი და რეკომბინანტული საინექციო ინტერფერონების სამკურნალო ეფექტურობა ჰეპატიტების დროს.
- არის ავტორი უმნიშვნელოვანესი შრომებისა HBV, HDV და HCV ორმაგი და სამმაგი ინფექციების და ვირუსთა ინტერფერენციის, ოჯახური კერების, C ვირუსის გენოტიპების გავრცელების შესახებ საქართველოში.
- არის საქართველოს სამედიცინო ენციკლოპედიის ერთ-ერთი ავტორი.
- 1971-79 წწ. იყო ჯანდაცვის სახალხო უნივერსიტეტის რექტორი.
- 1973-1990 წწ. ხელმძღვანელობდა მენინგოკოკური ინფექციის საკავშირო სამეცნიერო ცენტრის საყრდენ ბაზას (საბჭოთა კავშირის ჯანდაცვის მინისტრის ბრძანებით).

- 1975-85 წწ. მისი ინიციატივით ინფექციურ დაავადებათა კლინიკაში გაიხსნა კლინიკური ბიოქიმიის, იმუნოლოგიის, იმუნოფერმენტული ანალიზის, მოლეკულურ-ბიოლოგიური ლაბორატორიები, ინსტრუმენტული კვლევის, ექსტრაკორპორული დეტოქსიკაციის და ლაზეროთერაპიის განყოფილებები, ჰეპატიტგადატანილთა დის-პანსერი.

მონაწილეობდა საქართველოს, საბჭოთა კავშირის და მსოფლიო ჯანმრთელობის დაცვის ორგანიზაციის პროგრამებში:

- 1982-1985 წწ. „ვირუსული ჰეპატიტების თანამედროვე პრობლემების შესწავლა. A და B ჰეპატიტების პათოგენეზი, კლინიკა და მკურნალობა“. ვირუსული ჰეპატიტების საკავშირო ცენტრის საყრდენი ბაზის (თბილისი) პროგრამა. ხელმძღვანელი ე. ბოცვაძე. პირველად მოწოდებული იყო B ჰეპატიტის კლინიკური კლასიფიკაცია.
- 1985-1988 წწ. - ვირუსული ჰეპატიტების წინააღმდეგ ბრძოლის მიზნობრივი პროგრამა. დაევალა სამკურნალო-პროფილაქტიკურ დაწესებულებებს, სისხლის გადასხმის ინსტიტუტს, მედტექნიკას, რესპუბლიკურ სანეპიდ სადგურს, რესპუბლიკურ ინფექციურ საავადმყოფოს, ქალაქის და რაიონის სეს-ებს და საავადმყოფოებს.
- 1988-1990 წწ. ვირუსულ ჰეპატიტებთან ბრძოლის ღონისძიებათა პროგრამა. პროგრამის პროექტი მომზადდა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ეპიდემიოლოგიისა და ინფექციურ დაავადებათა კათედრების გამგეების მიერ. შესრულება დაევალა ხსენებულ კათედრებს და ჯანდაცვის სამინისტროს ვირუსული ჰეპატიტების რესპუბლიკურ ცენტრს. პროგრამის შესრულება გამიზნული იყო სრულიად საქართველოსთვის.
- 1989-1993 წწ. - „ვირუსული ჰეპატიტების დიაგნოსტიკა, მკურნალობა და პროფილაქტიკა“. თსსუ ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევითი ლაბორატორიის პროგრამა.
- 1973-1975 წწ. - „მენინგოკოკური ინფექციის კლინიკა, პათოგენეზი, გართულებები, მკურნალობა და დისპანსერიზაცია“. კოორდინირებული პროგრამა. საბჭოთა კავშირის ჯანდაცვის სამინისტროს ეპიდემიოლოგიის ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი (მოსკოვი), მენინგოკოკური ინფექციის საკავშირო ცენტრის საყრდენი ბაზა საქართველოში - თბილისის სახ. სამედიცინო ინსტიტუტის ინფექციურ დაავადებათა კათედრის კლინიკა (ხელმძღვანელი ე. ბოცვაძე).
- 1980-1985 წწ. ინტერფერონის საინექციო პრეპარატების - ადამიანის ლეიკოციტური ინტერფერონი, ლეიკინფერონი, რეაფერონი, როფერონი - ეფექტურობის შესწავლა მწვავე და ქრონიკული ვირუსული ჰეპატიტების დროს. შემსრულებლები: საბჭოთა კავშირის ჯანდაცვის სამინისტროს ეპიდემიოლოგიის ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი (მოსკოვი). თბილისის სახ. სამედიცინო ინსტიტუტის ინფექციურ დაავადებათა კათედრა.
- 1981-1985 წწ. - „ვირუსული ჰეპატიტების კვლევების კომპლექსური პროგრამა“. შედგება ორი ნაწილისგან: 1. A, B, არც A, არც B ვირუსული ჰეპატიტების პათოგენეზი და კლინიკა და 2. ვირუსული ჰეპატიტების, განსაკუთრებით მძიმე და ქრონიკული ფორმების მკურნალობის შესწავლა. მონაწილეობენ მოსკოვის, ლენინგრადის, რიგის, კიევის, ვილნიუსის და სხვა ქალაქების უნივერსიტეტები და სამეცნიერო/კვლევითი დაწესებულებები. თსსუ ინფექციურ სნეულებათა კათედრას დაევალა უჯრედული და ჰუმორული იმუნიტეტის და ვირუსული

ჰეპატიტების მიმდევარ და ქრონიკული ფორმების მეურნეობის ახალი მეთოდების შესწავლა – დანერგვა. ხელს აწერს: ვირუსოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი და ვირუსული დაავადებების სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე, მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიკოსი ვ.მ. ჟდანოვი.

- 1981-1985 წწ. – სამეცნიერო-ტექნიკური თანამშრომლობა ეკონომიკურად ურთიერთდამხმარე წევრ-ქვეყნებთან – ვირუსული ჰეპატიტების კვლევის კომპლექსური პროგრამა 7-5 – “ვირუსული ჰეპატიტების ეტიოლოგიის, ეპიდემიოლოგიის, დიაგნოსტიკის, პროფილაქტიკის და მეურნეობის შესწავლა”. საბჭოთა კავშირის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემია. ხელმძღვანელი: ვირუსოლოგიისა და ვირუსულ დაავადებათა სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე: აკადემიკოსი ვ. ჟდანოვი; ერთ-ერთი შემსრულებელი და ხელმძღვანელი თსსუ ინფექციურ დაავადებათა კათედრა (გამგე, პროფ. ე. ბოცვაძე).
- 1982-1985 წწ. – კომპლექსური პროგრამა – “ვირუსული ჰეპატიტებით ავადობის შემცირების ღონისძიებები”. დამტკიცებულია საქ. სსრ ჯანდაცვის სამინისტროს კოლეგიის გადაწყვეტილებით 1981 წ. (ოქმი 24 ი/ი). პროგრამის ხელმძღვანელი – პროფ. ე. ბოცვაძე.
- 1986-1987 წწ. – ხელშეკრულება შემოქმედებით თანამშრომლობაზე საბჭოთა კავშირის ჯანდაცვის სამინისტროს ეპიდემიოლოგიის ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტსა და საქ. სსრ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ინფექციურ სნეულებათა კათედრას შორის. მიზანი: “პრეპარატ რეაფერონის სამეურნეო ეფექტურობის ერთობლივი მეცნიერული კვლევების (აპრობაციის) ჩატარება ვირუსული ჰეპატიტების დროს. ხელს აწერენ მოსკოვის ეპიდემიოლოგიის ცენტრალური ს/კვლ. ინსტიტუტის დირექტორი აკადემიკოსი ვ. პოკროვსკი და საქ. მეცნიერებათა აკადემიის წევრ/კორ. თსსუ რექტორი პროფ. ა.ასათიანი. ხელს აწერენ შემსრულებლები: პროფესორები ა. ზმიზოვა და ე. ბოცვაძე.
- 1986-1990 წწ. – “ვირუსული ჰეპატიტების პროფილაქტიკისა და მეურნეობის პროგრამის შემუშავება” – 7.1. ეკონომიკურად ურთიერთდამხმარე ქვეყნებთან მოლაპარაკება სამეცნიერო-ტექნიკურ თანამშრომლობაზე მსოფლიო ჯ/დ ორგანიზაციასთან შეთანხმებით. პროგრამა შეიქმნა საბჭოთა კავშირის მედიც. მეცნ. აკადემიის და დ. ივანოვსკის სახ. ვირუსოლოგიის ინსტიტუტის მიერ. პროგრამაში მონაწილეობდა ეკონომიკურად ურთიერთდამხმარე წევრ-ქვეყნები: ბულგარეთის სახალხო რესპუბლიკა, უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკა, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა, მონღოლეთის და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკები, სოციალისტური რესპუბლიკა ვიეტნამი, ქვეყნის სამეცნიერო-კვლევითი და სახელმწიფო ინსტიტუტები, მათ შორის თსსუ ინფექციურ სნეულებათა კათედრა (გამგე, პროფ. ე. ბოცვაძე).
- 1986-1990 წწ. – 0,04, დარგობრივი სამეცნიერო-ტექნიკური პროგრამა მედიცინაში. „ვირუსული ჰეპატიტების პროფილაქტიკის, დიაგნოსტიკის და მეურნეობის ეფექტური მეთოდების შემუშავება და პრაქტიკაში დანერგვა”. დამტკიცებულია საკავშირო ჯანდაცვის სამინისტროს ბრძანებით. პროგრამის ხელმძღვანელი დ. ივანოვსკის სახელობის ვირუსოლოგიის ინსტიტუტი. ერთ-ერთი შემსრულებელი თსსუ ინფექციურ სნეულებათა კათედრა.
- 1988-1989 წწ. – ხელშეკრულება შემოქმედებით თანამშრომლობაზე საბჭოთა კავშირის ჯანდაცვის სამინისტროს ეპიდემიოლოგიის ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტსა და თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ინფექციურ სნეულებათა კათედრას შორის. თემა:

„სამეცნიერო კვლევების ჩატარება ადამიანის ინფექციური ლეიკოციტური ინტერფერონის აპრობაციის მიზნით ვირუსული ჰეპატიტებით დაავადებულ ავადმყოფებში.“

ხელშეკრულებას ხელს აწერენ საბჭოთა კავშირის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი ვ. პოკროვსკი (10 მაისი, 1988 წ.) და თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ/კორ., პროფესორი ა. ასათიანი (27 მაისი, 1988 წ.) და ამავე უნივერსიტეტის ინფექციურ სნეულებათა კათედრის გამგე, პროფესორი ე. ბოცვაძე.

- 1989-1995 წწ. - „ვირუსული ჰეპატიტების პროფილაქტიკის მისწოდების კომპლექსური პროგრამა.“ საბჭოთა კავშირის ჯანდაცვის სამინისტრო, მედიცინის მეცნიერებათა აკადემია. ხელმძღვანელი: დ. ივანოვსკის სახელობის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის ვირუსოლოგიის ინსტიტუტი. ერთ-ერთი შემსრულებელი პროფესორი ე. ბოცვაძე.

- 1990-2000 წწ. - „B ჰეპატიტის გავრცელება ოჯახში და ეპიდსაწინააღმდეგო ღონისძიებები.“ აღნიშნულ საკითხს წლების მანძილზე სწავლობდა ინფექციურ სნეულებათა კათედრა. 1998 წელს გაიმარჯვა საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს კონკურსში და მოიპოვა სახელმწიფო დაფინანსება, რომლის რეალიზაცია განხორციელდა ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ეგიდით.

პროექტის ხელმძღვანელი თსსუ-ის ინფექციურ სნეულებათა კათედრის გამგე, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ეთერ ბოცვაძე.

- 1999-2001წწ. - „B და C ჰეპატიტების და შერეული ფორმების (HBV/HCV მიქსტინფექციის) ეპიდპროცესის თავისებურებები და B ჰეპატიტის იმუნიზაციის ოპტიმიზაცია.“ კონკურსში გამარჯვებული სამეცნიერო-პრაქტიკული პროექტი. პროექტმა მოიპოვა სახელმწიფო დაფინანსება, რომლის რეალიზაცია განხორციელდა ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ეგიდით.

პროექტის ხელმძღვანელი თსსუ-ის ინფექციურ სნეულებათა კათედრის გამგე, პროფესორი ე. ბოცვაძე.

- 2000-2002 წწ. - „შერეული ეტიოლოგიის - B და C და B, D, C ჰეპატიტების კლინიკურ-ლაბორატორიული თავისებურებები. ვირუსთა ინტერფერენცია (დომინანტური რეპლიკაცია, კორეპლიკაცია, რეციპროკული ინჰიბიცია) და მისი მნიშვნელობა შერეული ეტიოლოგიის ჰეპატიტების მიმდინარეობასა და გამოსავალში.“ 2000 წელს გაიმარჯვა კონკურსში და მოიპოვა სახელმწიფო დაფინანსება, რომლის რეალიზაცია განხორციელდა ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ეგიდით.

პროექტის ხელმძღვანელი თსსუ-ის ინფექციურ სნეულებათა კათედრის პროფესორი ე. ბოცვაძე.

- 2001 წ. 25 იანვარი. ხელშეკრულება: ერთის მხრივ, საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო (შემდგომში „დამკვეთი“), მინისტრის პირველი მოადგილის ა.გამყრელიძის სახით (მინისტრის 2001 წლის 25 იანვრის №35/6 ბრძანების საფუძველზე) და მეორეს მხრივ, ინფექციური პათოლოგიის, შიდსისა და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო-პრაქტიკული ცენტრის დირექტორის შ. გოგიჩაიშვილის სახით.

ხელშეკრულების საგანი: „C ჰეპატიტის ვირუსის გენოტიპების გავრცელება საქართველოში და მისი როლი დაავადების მიმდინარეობასა, მკურნალობასა

და გამოსავალში." შემსრულებლები: სანკტ-პეტერბურგის პასტერის სახელობის ინსტიტუტის ვირუსულ ჰეპატიტებზე ზედამხედველობის ჩრდილო-დასავლეთის სამეცნიერო-მეთოდური რეგიონული ცენტრის ლაბორატორია – ხელმძღვანელი პროფ. ს.ლ. მუკომოლოვი და თბილისის ინფექციური პათოლოგიის ს/პ ცენტრის სამედიცინო დირექტორი – პროფესორი ეთერ ბოცვაძე.

- 2002 წ., აპრილი. ხელშეკრულება სანკტ-პეტერბურგის პასტერის სახელობის ეპიდემიოლოგიისა და მიკრობიოლოგიის სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტთან (დირექტორი ა.ბ. ჟებრუნი). თემა: "C ჰეპატიტით დაავადებულთა სისხლის შრატების გამოკვლევა გენოტიპირების და სეროტიპირების მეთოდით". სეროტიპირების მეთოდით – სანკტ-პეტერბურგის ინსტიტუტში, გენოტიპირების მეთოდით – ჟენევაში. პროექტის შემსრულებლები: პასტერის სახ. ინსტიტუტის ვირუსულ ჰეპატიტებზე ზედამხედველობის ჩრდილო-დასავლეთის სამეცნიერო-მეთოდური რეგიონული ცენტრის ლაბორატორიის გამგე, პროფ. ს.ლ. მუკომოლოვი, თბილისის ინფექციური პათოლოგიის, შიდსისა და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო-პრაქტიკული ცენტრის სამედიცინო დირექტორი პროფესორი ეთერ ბოცვაძე ჰეპატიტების ცენტრის თანამშრომლებთან ერთად.
- 1981 წ. მისი ხელმძღვანელობით თბილისში ვირუსული ჰეპატიტების საკითხზე ჩატარდა საკავშირო საპრობლემო კომისიის სხდომა და სიმპოზიუმი. საპრობლემო კომისიის სხდომაზე თავმჯდომარემ დააყენა საკითხი თბილისში საკავშირო სამეცნიერო ცენტრის საყრდენი ბაზის გახსნის შესახებ.
- 1982 წლიდან ხელმძღვანელობს ვირუსული ჰეპატიტების საკავშირო სამეცნიერო ცენტრის საყრდენ ბაზას (საბჭოთა კავშირის მინისტრის ბრძანებით).
- 1985 წ. მისი ხელმძღვანელობით თბილისში ჩატარდა საბჭოთა კავშირ – აშშ-ის სიმპოზიუმი – "მიკროანალიზის ახალი მეთოდები". ჩამოყალიბდა ვირუსული ჰეპატიტების სეროლოგიური ლაბორატორია (პირველად ქვეყანაში).
- 1987 წ. მისი ინიციატივით თბილისში შეიქმნა საქართველოს ჯანდაცვის ვირუსული ჰეპატიტების რესპუბლიკური სამეცნიერო-პრაქტიკული ცენტრი.
- 1980-2003 წწ. საქართველოს ინფექციონისტთა და პარაზიტოლოგთა სამეცნიერო საზოგადოების თავმჯდომარეა.
- 1992-2007 წწ. – სამედიცინო ინსტიტუტის "თბილისის" ინფექციურ დაავადებათა კათედრის გამგეა.
- 1995-2000 წწ. ჯანდაცვის მართვის ეროვნული ცენტრის ექსპერტთა პანელის წევრია.
- 1995-2000 წწ. რუსეთის ფედერაციის საავადმყოფოსშიგა ინფექციის კონტროლის საზოგადოების გამგეობის წევრია.
- 1996 წელს ჯანდაცვის სამინისტროს მხარდაჭერით შეიმუშავა "ინფექციურ დაავადებათა მკურნალობის სახელმწიფო პროგრამა" და წლების მანძილზე (2003 წ.) იყო მისი კოორდინატორი.
- 1996-1999 წწ. თსსუ სამეცნიერო ხარისხების მიმნიჭებელ საბჭოებთან არსებული სწავლულ ექსპერტთა საკოორდინაციო საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეა.
- 1996-2007 წწ. უმაღლესი სამედიცინო სკოლა "აიეტის" ინფექციურ დაავადებათა კათედრის გამგეა.

- 1997 წ. ჯანდაცვის მართვის ნაციონალური ცენტრის სოციოლოგიური კვლევის ლაბორატორიამ ჩაატარა თბილისის ექიმთა რეიტინგი. ინფექციონისტთა შორის პირველი ადგილი დაიკავა პროფ. ე. ბოცვაძემ და მიენიჭა პირველი ინფექციონისტის წოდება. სხვა 15 დარგის 1600 ექიმიდან დაიკავა მესამე ადგილი.
- 1998 წლის თებერვალში პრეზიდენტის ფონდმა პეპარტიკების ცენტრს საჩუქრად გადმოსცა მოლეკულურ-ბიოლოგიური ლაბორატორია, რამაც შესაძლებელი გახადა ზუსტი დიაგნოზი და B, C, D პეპარტიკების თანამედროვე კვლევების სრულყოფა. ტექნიკით PCR ლაბორატორიის პრეზენტაცია ჩატარდა 1998.07.09-ს.
- 1997-1998 წწ. – “შეკავარი” – ოპერაცია კოორდინირებული მასობრივი აცრების კამპანიებისა სმელთაშუა ზღვის პირის და ევროპის რეგიონის ქვეყნებში. ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს კომისიამ ე. ბოცვაძეს დაავალა ინფექციურ საავადმყოფოში მოთავსებულ პოლიომიელიტით დაავადებულთა მეურნეობის ხელმძღვანელობა და ეპიდსამსახურთან ერთად პრესით და ტელევიზიით მოსახლეობის გაცნობიერება.
- 2003 წ. დააფუძნა საქართველოს ინფექციონისტთა, პარაზიტოლოგთა, პეპატოლოგთა, ეპიდემიოლოგთა და მიკრობიოლოგთა ასოციაცია და მისი პირველი პრეზიდენტი.
- წლების მანძილზე იყო საბჭოთა კავშირის ინფექციონისტთა სამეცნიერო საზოგადოების გამგეობის წევრი.
- 1987-1991 წწ.-ში პეპატოლოგთა საერთაშორისო ასოციაციის წევრი.
- წლების განმავლობაში იყო ინფექციონისტების და კლინიკური იმუნოლოგიის და ინფექციონისტების და დერმატოლოგიის დარგში ხარისხების მიმნიჭებელი საბჭოს თავმჯდომარე, სხვა სამეცნიერო და პედაგოგიური საბჭოების სწავლული მდივანი ან წევრი.
- ე. ბოცვაძე არის რუსეთის ფედერაციის ჟურნალების “Эпидемиология и инфекционные болезни” და “Мир вирусных гепатитов” სარედაქციო კოლეგიის წევრი.
- 2000-2002 წწ. გაიარა შვედეთის ლუნდის უნივერსიტეტის მენეჯმენტის სკოლა და მოიპოვა სერტიფიკატი.
- 2004 წ. არჩეულია ევროპის ღვიძლის დაავადებათა შემსწავლელ ასოციაციის წევრად.
- 2006 წ. 7 თვის განმავლობაში გაიარა ინტენსიური სწავლება: ბიოლოგიური იარაღის გავრცელების აკრძალვის შესახებ (ამერიკის საფრთხის შემცირების სააგენტოს პროექტი. აკრედიტაციის №2006079. USAMRIID, Chief, DTRA TADR program). მიიღო სერტიფიკატი.
- 2006 წ. ეპშტეინ-ბარის ვირუსით ინფექცია. ინფექციური მონონუკლეოზი. კლინიკური მართვის ნაციონალური რეკომენდაცია (გაიდლაინი) (ფორმა №1). დაავადებათა მართვის სახელმწიფო სტანდარტის (პროტოკოლის) ფორმა №2. www.moh.gov.ge. ავტორები: პროფესორი ე. ბოცვაძე, მ. ბეჟუაშვილი, მ. კახო-ბერაშვილი. რედაქტორი: ე. ბოცვაძე.

ჯილდოები:

- 1964 წ. სამეცნიერო საზოგადოებებში აქტიური მონაწილეობისთვის დაჯილდოვდა საპატიო მედლით “ჯანმრთელობის ფრიადოსანი”. გადაეცა ეპიდემიოლოგთა, მიკრობიოლოგთა და ინფექციონისტთა საკავშირო მე-14 ყრილობაზე.
- 1987 წელს ხანგრძლივი და ნაყოფიერი სამეცნიერო-პედაგოგიური მოღვაწეობისა და მაღალკვალიფიციური სპეციალისტების მომზადებისთვის, საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა ეთერ ბოცვაძეს მიანიჭა მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწის საპატიო წოდება.
- 1987 წელს თსსუ-ს ინფექციურ დაავადებათა კათედრა ეთერ ბოცვაძის ხელმძღვანელობით დაჯილდოვდა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის დაჯილდოვდა ცენტრალური კომიტეტის და მინისტრთა საბჭოს საპატიო სიგელით (ჟურნალი ЖМЭИ).
- 1990 წ. მიენიჭა საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატის წოდება სტუდენტთა და ექიმთათვის შექმნილი ორიგინალური სახელმძღვანელოს – “ინფექციური დაავადებების” გამო.
- 1996 წ. ქ. სახკტ-პეტერბურგში ჩატარებულ საერთაშორისო ფალკ-სიმპოზიუმზე – “ახალი მიმართულებები ჰეპატოლოგიაში” – ე. ბოცვაძე (თანამშრომლებთან ერთად) მოხსენებისთვის “შერეული B, C, D ჰეპატიტები” დაჯილდოვდა პრემიით და საერთაშორისო ფალკ-სიმპოზიუმით (ჰეპატოლოგიისა და გასტროენტეროლოგიის თანამედროვე მიღწევები), რომელიც 1998 წ. მაისში ჩატარდა ქ. თბილისში. მონაწილეობდნენ მსოფლიოს 36 ქვეყნის წამყვანი სპეციალისტები.
- 2000 წ. დაჯილდოვდა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის მიერ დაწესებული წმინდა ილარიონ ქართველის დიპლომით, მედლით და პრემიით – სამეცნიერო ნაშრომთა ციკლისთვის “ვირუსული ჰეპატიტები”.
- 2002 წ. 23 დეკემბერს, მედიცინის მუშაკის დღეს, ქართული მედიცინის წინაშე განსაკუთრებული დამსახურებისთვის დაჯილდოვდა საპატიო სიგელით და მედლით, როგორც წლის მედიცინის საუკეთესო მუშაკი.
- ქართული მედიცინის წინაშე განსაკუთრებული დამსახურებისა და ნაყოფიერი საზოგადოებრივი მოღვაწეობისთვის პრეზიდენტის ბრძანებულებით დაჯილდოვებულია ღირსების ორდენით (1996 წ.).
- დაჯილდოვებულია მთავრობის, საქართველოს და საკავშირო ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს და სამედიცინო უნივერსიტეტის საპატიო სიგელებით. კათედრას მრავალჯერ მიეკუთვნა პირველი ადგილი. მიღებული აქვს პირველი პრემიები სამეცნიერო ანგარიშებზე.
- 2003 წელი – გამოჩენილ მოღვაწეთა ბიოგრაფიის შემსწავლელმა ამერიკის საერთაშორისო ინსტიტუტის სახელმწიფო კოლეგიამ გამოარჩია ეთერ ბოცვაძის ბიოგრაფია და შეიტანა იგი 2003/2004 წლების ენციკლიპედიურ გამოცემაში – “ვინ ვინ არის თანამედროვე სამყაროში”. აღნიშნულს საფუძვლად დაედო საქართველოში ინფექციური და ჰეპატოლოგიური დამსახურების განვითარებაში აქტიური საექიმო, სამეცნიერო, პედაგოგიური და საზოგადოებრივი მოღვაწეობა.
- მსოფლიოს ქალთა ასოციაციისა (21-ე საუკუნის გამოჩენილი ქალები) და ამერიკის საერთაშორისო ინსტიტუტის გადაწყვეტილებით, მიიღო დიპლომი

“21-ე საუკუნის გამოჩენილი ქალი”. შეტანილია 2004 წლის მსოფლიოს 1000-მდე ქალთა რიცხვში, რომლებიც წარმოჩინდნენ, როგორც გამოჩენილი ლიდერები და წარუშლელი კვალი დატოვეს თანამედროვე საზოგადოებაში.

- 2004 წ. – ამერიკის ბიოგრაფიული ინსტიტუტის კელევიით საერთაშორისო სახელმწიფო საბჭოს გადაწყვეტილებით, საერთაშორისოდ აღიარებულ პიროვნებათა სიიდან დაჯილდოვდა ამერიკის ღირსების ოქროს მედლით. ეს ჯილდო გამოხატავს არა მარტო ამერიკის ყველაზე ავტორიტეტული ბიოგრაფიული ინსტიტუტის, არამედ მთელი შეერთებული შტატების პატივს.

2005 წ. ეთერ ბოცვაძე შეტანილია კემბრიჯის საერთაშორისო ბიოგრაფიული ცენტრის ლურჯ წიგნში.

2005 წ. საერთაშორისო ბიოგრაფიული ცენტრის (კემბრიჯი, ინგლისი) საბჭომ აირჩია საერთაშორისო ღირსების ორდენის წევრად, როგორც დარგის აღიარებული ლიდერი. ღირსების ორდენის წევრად არჩევასთან ერთად დაიმსახურა ღირსების ორდენი, ფერადი მოწმობით და წევრობის სიგელით.

- 2005 წ. არჩეულია ბოცვაძეების საგვარეულოს მე-20 საუკუნის საპატიო წევრად.
- 2005 წ. გერმანიაში გამოიცა წიგნი “Promotion of Knowledge Reflected in Time”, სადაც წარმოდგენილია მსოფლიოს 1967-2006 წლებში მოღვაწე ცნობილ მეცნიერ-ჰეპატოლოგთა სურათები, რომელთა კლინიკები აღიარებულია, როგორც საერთაშორისო ჰეპატოლოგიური სკოლები. მათ შორის არის პროფესორი ეთერ ბოცვაძეც.
- 2007 წ. ჰეპატიტის მსოფლიო დღეს, ჰეპატიტების დარგის განვითარებაში გაწეული ფასდაუდებელი ღვაწლისთვის კომპანია ჰოფმან ლა როშემ (შვეიცარია) დააჯილდოვა საპატიო სიგელით და მედლით.

60 წელი ქვეყნის სამსახურში

ეთერ ბოცვაძე

ბევრია საქართველოში სახელოვანი კლინიცისტი, პაციენტთა მადლიერება ასთებულ სანთლად რომ მიჰყვება ცხოვრების გზაზე.

ბევრია მედიკოსი, რომლის სახელსაც ცნობილ პედაგოგთა შორის მოიხსენიებენ.

სამედიცინო მეცნიერებაშიც ბევრს უთქვამს თავისი გამორჩეული სათქმელი.

ბევრსაც წარმატებით უღვაწია ჯანდაცვის სისტემის განვითარებისა და სრულყოფისათვის.

მაგრამ მხოლოდ ერთეულებია ისეთი, ყველა ჩამოთვლილ სფეროში ერთნაირი წარმატებით რომ ძალუძს მოღვაწეობა.

სწორედ ამ გამორჩეულ ერთეულთა შორის აქვს დამკვიდრებული ადგილი ეთერ ბოცვაძეს, დიდ ქალბატონს, რომელიც 60 წელია მუხლჩაუხრელად შრომობს ქართული მედიცინის ასპარეზზე და დღესაც საოცარი შემატებით, რწმენით და რუდუნებით ემსახურება ხალხსა და ქვეყანას.

{ მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და ნამდვილი წევრი, საერთაშორისოდ აღიარებული მეკლევარი, დიდი კლინიცისტი და პედაგოგი } ეთერ ბოცვაძე საქართველოში ინფექციური პათოლოგიის დარგის აღიარებული ლიდერი და ქართული სამედიცინო საზოგადოების ერთ-ერთი ყველაზე გამორჩეული ფიგურაა.

მან, ილია ჭავჭავაძის და ნიკო ნიკოლაძის თანამოღვაწეთა და პედაგოგთა წრეში აღზრდილმა, წიგნიერი ოჯახის შთამომავალმა, ღირსეულად გააგრძელა წინაპართაგან მონიშნულ გზაზე სიარული.

თბილისის რკინიგზის №4 სკოლის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ სწავლა გააგრძელა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის სამკურნალო ფაკულტეტზე. იყო სტალინის სახელობის სტიპენდიანტი, სტუდენტთა სამეცნიერო წრის მდივანი და სტუდენტური გაზეთის რედაქტორი, სტუდენტთა პირველი საქალაქო სამეცნიერო კონფერენციის ერთ-ერთი ორგანიზატორი და მონაწილე.

ასპარეზად სამედიცინო დარგთაგან ერთ-ერთი ურთულესი – ინფექციური სნეულებები – აირჩია. თავის მასწავლებელთან, უბადლო კლინიცისტთან და

საზოგადო მოღვაწესთან, პროფესორ გიორგი კვიტაშვილთან ერთად, ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდამ დაიწყო კლინიკური და სამეცნიერო ინფექტოლოგიის საფუძვლების შექმნა საქართველოში.

ინფექციურ სნეულებათა კათედრაზე წარმატებით განვლო გზა ასპირანტიდან კათედრის გამგემდე. ამ დიდ და რთულ გზაზე თაყიდანვე გამოვვლინდა მისი მაღალი ინტელექტი, კლინიკური, სამეცნიერო პედაგოგიური და საზოგადოებრივი საქმიანობის შეთაფსების გასაოცარი უნარი

ეპოცვაძე მრავალმხრივი კლინიკური ინტერესების გამო ახერხებდა პარალელურად ემუშავა კ ბუნიჩის, ე ტარევეის და ა. ბლუგერის კლინიკებში. კლინიკურ ბიოქიმიას ეუფლებოდა პროფესორების: ვ. ვარაზის და ე. ქუთათელაძის და აკადემიკოს ვლ. ასათიანის ლაბორატორიებში.

ე. ბოცვაძის ხელმძღვანელობით თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ინფექციურ სნეულებათა კათედრამ დიდი ავტორიტეტი მოიპოვა როგორც ყოფილი საბჭოთა კავშირის, ასევე სხვა ქვეყნების სამედიცინო საზოგადოებაში. კათედრა განლაგებულ იყო 320-საწოლიანი კლინიკის ბაზაზე.

[ე. ბოცვაძე ხელმძღვანელობდა ნაწლავთა, ჰაერ-წვეთოვანი, ზოონოზური ინფექციების, ნეიროინფექციების, ვირუსული ჰეპატიტების განყოფილებათა კლინიკურ საქმიანობას.] ეს მოითხოვდა დაძაბულ მუშაობას: ყოველდღიურ შემოვლებს, დიაგნოსტიკურად რთული შემთხვევების გარჩევას, საავადმყოფოს შიგა ინფექციის პრევენციას. პროფესორ ბოცვაძის შემოვლები, ინფექტოლოგიის და სხვა მომიჯნავე დარგების უახლესი მიღწევების ჰარმონიულად ფლობის გამო, შესანიშნავ სკოლად იქცა ახალგაზრდა ექიმთა და სტუდენტთათვის.

ქალბატონ ეთერის ინიციატივითა და ძალისხმევით ინფექციურ დაავადებათა კლინიკაში გაიხსნა კლინიკური ბიოქიმიის, იმუნოლოგიის, იმუნოფერმენტული ანალიზის, მოლეკულურ-ბიოლოგიური ლაბორატორიები, ინსტრუმენტული კვლევის და ექსტრაკორპორული დეტოქსიკაციის განყოფილებები. აღნიშნულმა ხელი შეუწყო კლინიკური აზროვნების თანამედროვე დონეზე განვითარებას, ამასთანავე, სერიოზული საფუძველი შეუქმნა წარმატებულ სამეცნიერო კვლევით მუშაობას.

ე. ბოცვაძის ინიციატივით კათედრაზე მუშაობა დაიწყო ახალგაზრდა ექიმების ჯგუფმა, რომლიც წარმატებით ჩაერთო პედაგოგიურ და სამეცნიერო მუშაობაში.

“პედაგოგი კარგი ფსიქოლოგი უნდა აყოს. მან უნდა შეიცნოს ახალგაზრდის პიროვნება, მისი სულიერი სამყარო. უნდა იცოდეს, რომ მას

ხიბლავს მასწავლებლის ყურადღება, ჰუმანურობა. უხეშ მიდგომას, გალანძღვას, განსაკუთრებით მეგობრების წრეში, მთელი სიცოცხლე იმასსოვრებს. და პირიქით, თბილი მოპყრობით ყველაზე ჭირვეული სტუდენტიც საბოლოოდ მეგობარი ხდება.” – ეს ქალბატონი ეთერის სიტყვებია, რომლის ჭეშმარიტება მრავალგზის დაუდასტურებიათ მის აღზრდილებს. მიუხედავად მკაცრი ხასიათისა და მომთხოვნა ბუნებისა, მას არასდროს დალატობს ობიექტურობის გრძნობა და ტაქტი. “მისი გამოცდიდან ბევრჯერ გამოსულან უნიშნოდ, მაგრამ არასდროს უკმაყოფილო.” ეს უკვე ქალბატონ ეთერის სტუდენტის სიტყვებია.

ე. ბოცვაძის მაღალაკადემიურ დონეზე მომზადებულ და ფართო ზოგადი განათლებით აღბეჭდილ ლექციებში შერწყმულია მეცნიერების უახლესი მიღწევები და მდიდარი კლინიკური გამოცდილება. ის საკუთარი ხელით შექმნილი თვალსაჩინოებებით აცოცხლებს ლექციის თემას და ზრდის მის ეფექტურობას. ქალბატონი ეთერი მეტყველებს დახვეწილი ქართულით, ლამაზად და სხარტად, დოზირებული იუმორით. იქ, სადაც საჭიროა, ჩართავს შემთხვევებს საკუთარი პრაქტიკიდან. ამიტომაც, რომ ლექციები წარუშლელ შთაბეჭდილებას ახდენს მსენებლებზე.

ქალბატონი ეთერის ბრწყინვალე სახელმძღვანელო “ინფექციური დაავადებები”, რომელიც უკვე 3-ჯერ გამოიცა და რომლიც 1990წ. სახელმწიფო პრემიით აღინიშნა “სამაგიდო წიგნად იქცა არამარტო სტუდენტებისა და ახალგაზრდა ექიმებისათვის, არამედ გამოცდილი ინფექციონისტებისთვისაც.” (აკადემიკოს ვ. ბოჭორიშვილის სიტყვებია).

ე. ბოცვაძემ ჩამოაყალიბა პროფესორ ა. კეიტაშვილის სახელობის ბიბლიოთეკა. მის სრულყოფაში დასმარება გაუწია გერმანელ მეცნიერთა ასოციაციამ და ჰ. ფალკის ფონდმა. ბიბლიოთეკა შეივსო ინფექტოლოგიის, პეპატოლოგიისა და შინაგანი მედიცინის უახლესი ინგლისურენოვანი სახელმძღვანელოებით.

ე. ბოცვაძის ხელმძღვანელობით დამუშავებულია სტუდენტთა სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ახალი ფორმები, მეთოდური რეკომენდაციები დტუდენტებისა და პედაგოგებისათვის. თითქმის ყოველწლიურად იყო სტუდენტთა სამეცნიერო კონფერენციების თავჯდომარე. მისი ხელმძღვანელობით შესრულებული სტუდენტური ნაშრომები არაერთხელ დაჯილდოვდა საპატიო სიგელებითა და დიპლომებით, მათ შორის საკავშირო კონკურსებზე. დღეს სახელმოსხვეჭილმა მეცნიერებმა და პედაგოგებმა - ზურაბ ქევანიშვილმა, გ.

კიკნაძემ, ყარაევან ფალავამ და სხვ. პირველი სტუდენტური შრომები სწორედ ე. ბოცვაძის ხელმძღვანელობით შეასრულეს.

ინფექციურ სნეულებათა კათედრამ შემოქმედებითი პარტნიორული ურთიერთობები დაამყარა მოსკოვის ნ. გამაღეას სახელობის ეპიდემიოლოგიის და მიკრობიოლოგიის, სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიის ეპიდემიოლოგიის ცენტრალურ, დ. ივანოვსკის სახელობის ვირუსოლოგიის ინსტიტუტებთან, ლატვიის, გერმანიისა და იტალიის ჰეპატოლოგიურ სამეცნიერო-პრაქტიკულ ცენტრებთან.

ფრიად მნიშვნელოვანია ე. ბოცვაძის ღვაწლი სამედიცინო მეცნიერების განვითარებაში. ინფექციური პათოლოგიის თითქმის არცერთი აქტუალური საკითხი არ დარჩენილა მისი ყურადღების გარეშე. იგი 300-მდე შრომის ავტორია, რომელთა შორის 6 მოხოგრაფიაა. ის არის რედაქტორი სსრკ სიმპოზიუმის მასალებისა “ვირუსული ჰეპატიტი” (1982). მოწოდებული აქვს მეთოდური რეკომენდაციები, გამოგონებები, რაციონალიზატორული წინადადებები.

მისი სამეცნიერო შრომები ეხება დიფთერიის, ნაწლავთა ინფექციების, ამებიოზის, ნეიროინფექციების და ვირუსული ჰეპატიტების აქტუალურ საკითხებს. ეს კვლევები ღრმა კლინიკურ-ეპიდემიოლოგიურ ანალიზთან ერთად ხასიათდება თანამედროვე კლინიკურ-ბიოქიმიური, ბიოფიზიკური, იმუნოლოგიური, მიკრობიოლოგიური, ინსტრუმენტული, იმუნოფერმენტული, მოლეკულურ-ბიოლოგიური, მორფოლოგიური, ქიმიური და ბირთვული ფიზიკის მეთოდების კომპლექსური გამოყენებით. სიახლესთან ერთად ისინი ხასიათდება მიღებული შედეგების შეფასების განსაკუთრებული პრინციპულობით.

70-იანი წლების დასაწყისში სსრკ-ში დაიწყო მენინგოკოკური ინფექციის და სხვა ჩირქოვანი მენინგიტების უმძიმესი ეპიდემია. შეიქმნა ამ დაავადებებთან ბრძოლის კოორდირებული საკავშირო პროგრამა, რომელშიც ქ. თბილისის ინფექციური საავადმყოფოს ნეიროინფექციების განყოფილება შეყვანილ იქნა ძირითად ბაზად. საკავშირო კონფერენციაზე ეთერი ბოცვაძე გამოვიდა ვრცელი მოხსენებით მენინგოკოკემიური ინფექციურ-ტოქსიკური შოკის პათოგენეზის და ჰომეოსტაზისა და ჰემოსტაზის დარღვევების კორექციის შესახებ. კლინიკური დაკვირვებისა და ჰემოსტაზის დინამიკის შესწავლის საფუძველზე, მან ერთ-ერთმა პირველმა გააკეთა კატეგორიული დასკვნა, რომ მენინგოკოკემიური შოკის დროს ჰეპარნის გამოყენება სიკვდილის ტოლფასი შეიძლება გახდეს. მისი უშუალო ინიციატივით შესწავლილ იქნა მენინგოკოკური ინფექციის

გენერალიზებული ფორმების – მენინგიტის, მენინგოკოკემიის, ინფექციურ-ტოქსიკური შოკის პათოგენეზისა და კლინიკის მრავალი საკითხი. დაიხვეწა მასიური პენიცილინთერაპიის დოზები და ტაქტიკა. ეთერი ბოცვაძის უდიდესი დამსახურებაა, რომ მოკლე დროში მენინგიტებით გამოწვეული ლეტალობა 70-80%-დან შემცირდა 3-7% მდე.

განსაკუთრებული ორიგინალობით და ნოვატორობით გამოირჩევა კვლევები ვირუსული ჰეპატიტების შესახებ. ამ პრობლემას ეძღვნება ასევე მისი ხელმძღვანელობით შესრულებული 31 საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაცია.

სამეცნიერო მოღვაწეობის ადრეულ პერიოდში, 60-იანი წლების დასაწყისში, როდესაც ჯერ კიდევ არ იყო აღმოჩენილი ჰეპატოტროპული ვირუსები, ე. ბოცვაძემ პირველმა აღწერა ღვიძლ-უჯრედოვანი კიბოს 14 შემთხვევა და გამოთქვა მოსაზრება ციროზ-კიბოს ვირუსული ბუნების შესახებ. დღეს უკვე აღიარებულია “სიყვითლის” ვირუსების კანცეროგენული ბუნება და ის ფაქტი, რომ ღვიძლის პირველადი კიბო B და C ვირუსებითაა განპირობებული.

ფართო საერთაშორისო რეზონანსი ჰქონდა ქალბატონ ეთერის შრომებს ბიოლოგიურად აქტიური მიკროელემენტების კლინიკური მნიშვნელობის შესახებ ვირუსული ჰეპატიტების დროს. ეს გამოკვლევა შეადგენდა მისი სადოქტორო დისერტაციის ნაწილს. ეს საკითხი საბჭოთა კავშირში პირველად იქნა შესწავლილი ნეიტრონული აქტივაციის მეთოდით, ბირთვულ რეაქტორზე. შედეგები გამოქვეყნდა ამერიკასა და ინგლისში. უმაღლესი საატესტაციო კომისიის მოთხოვნით ე. ბოცვაძის დისერტაცია რუსულ ენაზე დაიბეჭდა მონოგრაფიის სახით: “Вирусный гепатит и микроэлементы”, სოლო ავტორი არჩეულ იქნა საკავშირო უმაღლესი საატესტაციო კომისიის რეცენზენტად.

ე. ბოცვაძე არის ავტორი B ჰეპატიტის ორიგინალური კლინიკური კლასიფიკაციისა (1986), რომლის თანახმადაც ქრონიკული ჰეპატიტი და ღვიძლის ციროზი ვირუსული B ჰეპატიტის გამოსავალი კი არაა (როგორც ამას დღესაც თვლის ზოგიერთი სპეციალისტი), არამედ ინფექციური პროცესის კლინიკური ფორმა და გართულებაა.

კვლევარმა მსოფლიო კონგრესზე, ქალაქ ვარნაში (1978წ.), ერთ-ერთმა პირველმა მიუთითა B ჰეპატიტის პათოგენეზურ თერაპიაში ოქსიგენაციის ჩართვის მიზანშეწონილობაზე, რამაც ფართო აღიარება ჰპოვა ბოლო წლებში.

ე. ბოცვაძის შრომების ერთი ჯგუფი ეძღვნება ვირუსული ჰეპატიტების იმუნოლოგიური ასპექტების შესწავლას. B ჰეპატიტის დროს დადგენილ იქნა

მეორადი ჰიპერსენსორული იმუნოდეფიციტი, რაც საფუძვლად დაედო მკურნალობაში იმუნოდეპრესანტების გამოყენებისაგან თავის შეკავებას. კვლევის შედეგების გათვალისწინებით, პრედნიზოლონი თითქმის ყველგან ამოღებულ იქნა მკურნალობის კომპლექსიდან.

მკვლელობის მიერ პირველად იქნა მოწოდებული B ჰეპატიტის ლეტალური გამოსავლის პროგნოზირების იმუნოლოგიური ტესტი: პერიფერიულ სისხლში T ლიმფოციტების მრავალრეცეპტორული სუბპოპულაციების გაქრობა, როგორც ლეტალური გამოსავლის მაჩვენებელი (საავტორო მოწმობა №1090408).

პროფესორმა ეთერ ბოცვაძემ თანამშრომლებთან ერთად საქართველოში პირველად გამოიკვლია და აღწერა დეფტა (D) ჰეპატიტი.

მნიშვნელოვანია ეთერი ბოცვაძის კვლევები B, C და D ჰეპატიტების შერეული ფორმების შესახებ. შერეული ეტიოლოგიის ვირუსული ჰეპატიტების დროს დადგენილ იქნა C ვირუსის დომინანტური რეპლიკაცია, რაც ახალი სიტყვაა ჰეპატოლოგიაში.

1996 წელს მსოფლიოს ორმოცი მეცნიერებისაგან შემდგარმა ჟიურიმ მისი მოხსენება სანქტ-პეტერბურგის საერთაშორისო სიმპოზიუმზე – “ახალი მიმართულებები ჰეპატოლოგიაში” – პრემიით დააჯილდოვა. სიმპოზიუმზე აღინიშნა, რომ პრემირებულ კვლევას “საფუძვლად უდევს თანამედროვე მეცნიერების უახლესი მიღწევები და დიდი კლინიკური აღდგო, რაც შრომის ხელმძღვანელის პროფესორ ეთერ ბოცვაძის მაღალ კლინიკურ და მეცნიერულ აზროვნებაზე მიუთითებს”.

ქართული ჰეპატოლოგიური სკოლის და პირადად ეთერ ბოცვაძის მეცნიერული კვლევის შედეგების გათვალისწინებით, ფარმაციისა და მედიცინის დოქტორმა, ცნობილმა გერმანელმა მეცენატმა ჰანს ფალკმა 1998 წ. მორიგი საერთაშორისო სიმპოზიუმი “ჰეპატოლოგიის და გასტროენტეროლოგიის ახალი ასპექტები” თბილისში ჩაატარა საკუთარი დაფინანსებით.

მნიშვნელოვანია ე. ბოცვაძის კვლევები პარენტერული ჰეპატიტების ოჯახური კერების, ამ დაავადებების ეტიოლოგიური და ასაკობრივი სტრუქტურის შესახებ. ოჯახში ინფექციის გავრცელების სიხშირით განსაკუთრებით B ჰეპატიტი გამოირჩევა. კვლევების საფუძველზე შესაძლებელი გახდა ადეკვატური ეპიდსაწინააღმდეგო და პროფილაქტიკური ღონისძიებების განხორციელება. მათგან უმნიშვნელოვანესია ჩვენს ქვეყანაში 13-14 წლის ასაკის მოზარდებში B ჰეპატიტის საწინააღმდეგო ვაქცინაციის შემოღება.

სპეციალური აღნიშვნის ღირსია შრომები, რომლებიც ეხება B ვირუსის მუტაგენური შტამებით განპირობებული ჰეპატიტების ეპიდემიოლოგიურ-კლინიკურ-სეროლოგიურ დახასიათებას. ასევე შრომები, რომელშიც შესწავლილია საქართველოში გავრცელებული C ვირუსის გენოტიპები.

პირველად საბჭოთა კავშირში, 1983 წელს, ე. ბოცვაძის ინიციატივით, საქართველოს ჯანდაცვის მინისტრის ბრძანებით, დაფუძნდა ჰეპატიტგადატანილთა დისპანსერული განყოფილება, შეიქმნა დისპანსერიზაციის ახალი ფორმა და დებულება.

1985წ. ეთერ ბოცვაძის ხელმძღვანელობით თბილისში ჩატარდა საბჭოთა კავშირ – ამერიკის სიმპოზიუმი: “მიკროანალიზის ახალი მეთოდები”. საქართველოს მთავრობის დახმარებით საბჭოთა კავშირში პირველად თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის ინფექციურ სნეულებათა კათედრასთან გაიხსნა ვირუსული ჰეპატიტების დიაგნოსტიკის იმუნოფერმენტული ლაბორატორია. ამით შესაძლებელი გახდა ენტერული და პარენტერული ჰეპატიტების სეროლოგიური პროფილების შესწავლა და ზუსტი დიაგნოსტიკა – გამოსავლის პროგნოზის კონტროლით. 1987 წელს კი დაარსდა საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს ვირუსული ჰეპატიტების სამეცნიერო პრაქტიკული ცენტრი და შეიქმნა აღნიშნულ დაავადებათა პროფილაქტიკის პროგრამა. ცენტრი დღესაც უდიდეს როლს თამაშობს ქვეყანაში ვირუსული ჰეპატიტების დიაგნოსტიკისა და მკურნალობის, ასევე პროფესიონალთა კადრების მომზადების საქმეში.

სხედასხვა დროს ე. ბოცაძე იყო სახალხო უნივერსიტეტის რექტორი, ინფექციონისტთა და პარაზიტოლოგთა სამეცნიერო საზოგადოების თავმჯდომარე, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მთავარი ინფექციონისტი, ჯანდაცვის მსოფილო ორგანიზაციის, საბჭოთა კავშირის და საქართველოს 21 რეგიონული და საერთაშორისო პროგრამის მონაწილე და ხელმძღვანელი, ინფექციონისტთა საკავშირო სამეცნიერო საზოგადოების გამგეობის წევრი, სამედიცინო ჟურნალების “Эпидемиология и инфекционные болезни” და “Мир вирусных гепатитов” სარედაქციო კოლეგიის წევრი, ჰეპატოლოგთა საერთაშორისო ასოციაციის გამგეობის წევრი (1987-1991 წ.წ., ამსტერდამი), ექიმ ინფექციონისტთა სასერთიფიკაციო საგამოცდო კომისიის თავმჯდომარე, საქართველოს სამედიცინო ენციკლოპედიის ერთ-ერთი ავტორი. დასახელებულია მსოფლიოს გამოჩენილ ჰეპატოლოგთა შორის (2006 წ.). მისი გვარი შეტანილია მსოფლიო ბიოგრაფიულ ცნობარებში – მე-20 საუკუნის გამოჩენილ მოღვაწეთა

ეთერ ბოცვაძეს ბიოგრაფია

დაიბადა 1927 წ. პედაგოგების, საზოგადო მორვაწეების. დაამთავრა რკინიგზის N4/5 საშუალო სკოლა.

1948 წ დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის (თსსი) სამკურნალო ფაკულტეტი, იყო სტაჟისის სტიპენდიანტი.

1948-1952 წწ. თსსი ინფექციურ დაავადებათ კათედრის ასპირანტი

1953-1979 წწ.- კათედრის ასისტენტი, დოცენტი და პროფესორია.

1958წ დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია.

მედიცინის მეცნიერებათა დოცტორი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და წევრი, საერთაშორისოდ აღიარებული მკვლევარი, დიდი კლინიცისტი და ღვაწლმოსილი პედაგოგი ეთერ ბოცვაძე.

ეთერ ბოცვაძე საქართველოში ინფექციური პათოლოგიის დარგის დამსახურებული პროფესორი იყო.

ეთერ ბოცვაძე 300-მდე სამეცნიერო შრომის ავტორია, რომელთა შორის მონოგრაფიაა.

სხვადასხვა დროს ეთერ ბოცვაძე იყო სახალხო უნივერსიტეტი რექტორი, საქართველოს ინფექციონისტი, ჰეპათოლოგი, პარაზიტოლოგი, ეპიდემიოლოგი და მიკრობიოლოგი სამეცნიერო ასოციაციის პრეზიდენტი, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მთავარი ინფექციონისტი, ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის, საბჭოთა კავშირის და საქართველოს 21 რეგიონალური და საერთაშორისო პროგრამის მონაწილე და

ხელმძღვანელი. დასახელებულია მსოფლიოს გამოჩენილ ჰეპათოლოგთაშორის (2006წ). მისი გვარი შეტანილია მსოფლიო ბიოგრაფიულ ცნობებში მე 20 სს გამოჩენილ მოღვაწეთ შორის.

მას მოიხსენიებდნენ მედიცინის „კორიფედ“

ეთერ ბოცვაძე

საქართველოს სამედიცინო საზოგადოებამ დიდი დანაკლისი განიცადა გარდაიცვალა შესანიშნავი პიროვნება და ექიმი, ქვეყნის ერთგული მოქალაქე, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და ნამდვილი წევრი, საერთაშორისოდ აღიარებული მკვლევარი, დიდი კლინიცისტი და ღვაწლმოსილი პედაგოგი ეთერ ბოცვაძე.

ეთერ ბოცვაძე საქართველოში ინფექციური პათოლოგიის დარგის აღიარებული ლიდერი და ქართული სამედიცინო საზოგადოების ერთ-ერთი ყველაზე გამორჩეული ფიგურა იყო.

მან, ილია ჭავჭავაძის და ნიკო ნიკოლაძის თანამოღვაწეთა და პედაგოგთა წრეში აღზრდილმა, წიგნიერი ოჯახის შთამომავალმა, ღირსეულად გააგრძელა წინაპართაგან მონიშნულ გზაზე სიარული.

+ {თბილისის რკინიგზის #4 სკოლის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ სწავლა გააგრძელა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის სამკურნალო ფაკულტეტზე} იყო სახელობის სტიპენდიანტი, სტუდენტთა სამეცნიერო წრის მდივანი და სტუდენტური გაზეთის რედაქტორი.

ასპარეზად სამედიცინო დარგთაგან ერთ-ერთი ურთულესი – ინფექციური დაავადებები – აირჩია. თავის მასწავლებელთან, უბადლო კლინიცისტთან და საზოგადო მოღვაწესთან, პროფესორ გიორგი კვიტაშვილთან ერთად, ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდამ დაიწყო კლინიკური და სამეცნიერო ინფექტოლოგიის საფუძვლების შექმნა საქართველოში. ინფექციურ დაავადებათა კათედრაზე წარმატებით განვლო გზა ასპირანტიდან კათედრის გამგემდე. ამ დიდ და რთულ გზაზე თავიდანვე გამოვლინდა მისი მაღალი ინტელექტი, კლინიკური, სამეცნიერო-პედაგოგიური და საზოგადოებრივი საქმიანობის შეთავსების გასაოცარი უნარი.

ფრიად მნიშვნელოვანია ე. ბოცვაძის ღვაწლი სამედიცინო მეცნიერების განვითარებაში. ინფექციური პათოლოგიის არცერთი აქტუალური საკითხი არ დარჩენილა მისი ყურადღების გარეშე. [იგი 300-მდე სამეცნიერო შრომის ავტორია, რომელთა შორის 6 მონოგრაფიაა.]

+ {სხვადასხვა დროს ეთერ ბოცვაძე იყო სახალხო უნივერსიტეტის რექტორი, საქართველოს ინფექციონისტთა, ჰეპატოლოგთა, პარაზიტოლოგთა, ეპიდემიოლოგთა და მიკრობიოლოგთა სამეცნიერო ასოციაციის პრეზიდენტი, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მთავარი ინფექციონისტი, ჯანდაცვის

მსოფილო ორგანიზაციის, საბჭოთა კავშირის და საქართველოს 21 რეგიონული და საერთაშორისო პროგრამის მონაწილე და ხელმძღვანელი. დასახელებულია მსოფლიოს გამოჩენილ ჰეპატოლოგთა შორის (2006 წ.). მისი გვარი შეტანილია მსოფლიო ბიოგრაფიულ ცნობარებში - მე-20 საუკუნის გამოჩენილ მოღვაწეთა შორის. დაჯილდოებულია მრავალი მედლით, სიგელით, პრემიით და ღირსების ორდენით.

პროფ. ეთერ ბოცვაძე აქტიურად მონაწილეობდა ქვეყნის სამეცნიერო კადრების მომზადებაში. მისი ხელმძღვანელობით და კონსულტაციით შესრულებულია არაერთი სადოქტორო და საკანდიდატო დისერტაცია.

ქალბატონი ეთერი გაძორჩეული ძამულიშვილი, სიკეთის, ჩიჭიერების, განათლების, გულწრფელობის, სიწმინდის, ზნეობის, უანგარო მეგობრობის განსახიერება იყო. პროფესორი ეთერ ბოცვაძე გაძორჩეოდა უაღრესი კეთილშობილებით, უანგარობით, კეთილსინდისიერებით, საქმისადმი უდიდესი ერთგულებითა და სიყვარულით, მაღალი ერუდიციით და საკითხის ღრმა ცოდნით.

თავისი მოღვაწეობითა და ცხოვრების სტილით აკადემიკოსმა ეთერ ბოცვაძემ დაიმკვიდრა სახელი შემოქმედი პროფესიონალი მკვლევარისა, შესანიშნავი ლექტორისა და აღმზრდელისა, ეტალონურად უმწიკვლო და უაღრესად პატიოსანი მოქალაქისა. სწორედ ეს გახდა საწინდარი იმ გულწრფელი და ღრმა პატივისცემისა, რასაც ყოველთვის გამოხატავდნენ მის მიმართ ქართველი და უცხოელი მეცნიერი კოლეგები.

ნაყოფიერი საექიმო, სამეცნიერო და პედაგოგიური მოღვაწეობით პროფესორმა ეთერ ბოცვაძემ ერის მეხსიერებაში ნათელი და წარუშლელი კვალი დატოვა.

ძალზე მტკივნეულია იმ აზრთან შეგუება, რომ უნდა გამოვეთხოვოთ ადამიანს, რომელიც ათწლეულების მანძილზე ბოლომდე იბრძოდა ჯანმრთელობის სადარაჯოზე.

წავიდა ჩვენგან ქართული მედიცინის ერთ-ერთი კორიფე, წავიდა ვალძოხდილი საზოგადოებისა და ოჯახის წინაშე. მის ხსოვნას პატივს მიაგებენ დამწუხრებული სამედიცინო საზოგადოება და მრავალრიცხოვანი მოწაფეები.

ქალბატონო ეთერ, თქვენ მიწიერ ცხოვრებაში პირნათლად შეასრულეთ თქვენი მისია ღმრთისა და სამშობლოს წინაშე. ჩვენ გვწამს, რომ ქართველი ერი არ დაივიწყებს თქვენს უკვდავ სახელს.

დაე, მსუბუქი იყოს მშობლიური მიწა, რომელიც სიყვარულით მიიზარებს თქვენს ღირსეულ ცხედარს!

*ინფექციური პათოლოგიის, შიდაის და კლინიკური იმუნოლოგიის ს-პ ცენტრი
თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი
საქართველოს ინფექციონისტთა, ჰეპატოლოგთა, პარაზიტოლოგთა, ეპიდემიოლოგთა და
მიკრობიოლოგთა სამეცნიერო ასოციაცია*

ეთერ ზოცვაძე

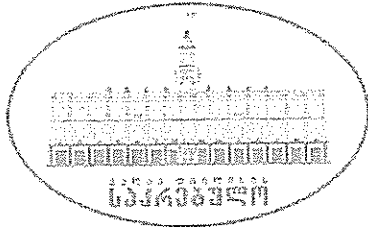
(1927- 2013)

აკადემიკოსი, ექიმი, ინფექციონისტი, საქართველოს ინფექციონისტთა, ჰეპატოლოგთა, პარაზიტოლოგთა და მიკრობიოლოგთა ასოციაციის თავმჯდომარე.

დაიბადა ქ. თბილისში. 1948 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის სამკურნალო ფაკულტეტი. 1948–1952 წლებში იყო თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის ინფექციურ დაავადებათა კათედრის ასპირანტი; 1952–1963 წლებში ამავე კათედრის ასისტენტი, შემდეგ დოცენტი; 1971 წლიდან კათედრის პროფესორი, 1980 წლიდან კათედრის გამგე; 1976 წლიდან იყო ჯანდაცვის სამინისტროს მთავარი სპეციალისტი. მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი. ავტორია 242 სამეცნიერო ნაშრომისა, რომლებიც ეხება დიფტერიის, დიზენტერიის, ჰეპატიტის, მენინგოკოკური ინფექციის პრობლემებს. დაწერილი ჰქონდა 6 მონოგრაფია, 1 სახელმძღვანელო, მეთოდური რეკომენდაცია და გამოგონებები.

1958 წელს დაიცვა საკანდიდატო დისერტაციის თემაზე - „ღვიძლის დეზაძინირების ფუნქცია დიზენტერიის დროს“. 1970 წელს დაიცვა სადოქტორო დისერტაციის თემაზე „ბოტკინის დაავადების კლინიკურ-ეპიდემიოლოგიური დახასიათება და პათოგენეზის ზოგიერთი საკითხი“. იყო თბილისის ინფექციონისტთა საზოგადოების თავმჯდომარე, რუსეთის ინფექციონისტთა და ჰეპატოლოგთა საერთაშორისო ასოციაციის წევრი. 1987 წელს მიენიჭა საქართველოს სახელმწიფო პრემია, 1996 - ღირსების ორდენი, 1996 - ფალკის სიმპოზიუმის პრემია, 1998 - ჰეპატოლოგთა და გასტროენტეროლოგთა საერთაშორისო სეროიფიკატი.

გარდაიცვალა 2013 წელს.

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

TBILISI CITY MUNICIPAL ASSEMBLY

დოკუმენტის ნომერი: 03-031919737
თარიღი: 16/07/2019
პირობა: 4994

ადრესატი: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერია
მისამართი: შარტავას ქ. 7ა

გადაამოწმეთ: document.municipal.gov.ge

ურბანული განვითარების საქალაქო სამსახურის უფროსს ბატონ ალექსანდრე ტაგონიძეს

გაცნობებთ, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიაში მიმდინარეობს ადმინისტრაციული საქმისწარმოების პროცესი დიდუბის რაიონში, უსახელო გეოგრაფიული ობიექტისთვის ეთერ ბოცვაძის სახელის მინიჭებასთან დაკავშირებით. სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიის მიერ ინტერაქტიული რუკის მეშვეობით შესწავლილი იქნა უსახელო გეოგრაფიული ობიექტის მდებარეობა და მათ მიმდებარედ სახელდებული ქუჩები. გთხოვთ, შეისწავლოთ დანართში, ჩვენს მიერ არაპროფესიონალურად მოხაზული ტერიტორია და გამოგვიგზავნოთ ეთერ ბოცვაძის ქუჩის სიტუაციური ნახაზი ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის #14-59 დადგენილების შესაბამისად.

დანართი 1 (ერთი) გვერდი.

თინათინ ნიბლოშვილი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო-
სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისია-კომისიის
თავმჯდომარე

გამოყენებულია კვალიფიციური
ელექტრონული ხელმოწერა/
ელექტრონული შტამპი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერია
ურბანული განვითარების
საქალაქო სამსახური

ნერილის ნომერი: 67-01191973405

თარიღი: 16/07/2019

პინი: 8367

ადრესატი: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო
მისამართი: თავისუფლების მოედანი N2

გადაამოწმეთ: document.municipal.gov.ge

სიმბოლიკის კომისიის თავჯდომარეს

ქ-ნ თინათინ ნიბლოშვილს

მის: თავისუფლების მოედანი #2

ტელ: +995(32)2 15 92 92

ქალბატონო თინათინ,

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ურბანული განვითარების საქალაქო სამსახურმა განიხილა თქვენი 16.07.2019 წლის #03-031919737 (16.07.2019წ. #14-01191971229-67) განცხადება, რომლის პასუხადაც მოთხოვნის შესაბამისად გიგზავნით კარტოგრაფიულ მასალებს არსებული დასახლების, ჩიხების, შესახვევებისა და გასასვლელების მითითებით. (იხ. დანართი)

გამოყენებულია კვალიფიციური
ელექტრონული ხელმოწერა/
ელექტრონული შტამპი

